

Augusti Buchneri Orationes Panegyricæ

Buchner, August

Cliviæ, [1668]

XIX. In fun. Mariæ Selfischiaæ, D. VVolffgangi Schalleri, Medicinæ Prof.
Publ. Coniugis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69483](#)

tissima, iterum atque iterum, & æternū vale : nos Te, quo Deus & natura permiserit ordine, omnes seque mur. Vobis autem, quod supereft, RECTOR MAGNIFICE, cæterique ordinum omnium lectissimi Viri, Wilhelmus Lyserus, quem desideratissimæ Conjugi obitu consternatum mirificè concussumque cernitis summas agit haberque gratias, quòd tantâ frequenti uxoris exequias celebrare voluistis. Quod uti magna solatio ipsi ac levamento fuit ; ita vicissim diligentissimam navabit operam, ut omnia quoad poterit, vobis humanitatis studia atque officia semper exhibeat,

ORATIO DECIMA NONA.

IN FUNERE

MARIÆ SEE LFISCHIÆ,
D. Wolfgangi Schalleri Medicinæ Prof.
Publ. Conjugis.

SI quis in hac illustri corona est, qui super laudibus Clarissimæ fœminæ, cui modò funus fecimus, ornatam prolixamque à me orationem expectet, is ut ejus rei mihi gratiam faciat, vehementer oro. Ut quid enim in asserendo illius decore sudandum mihi anxiè sit, quam nemo ullus hactenus vituperavit ? Quod nescio sanè, an non super omnes, ut sic dicam, coronas laudium, super universa encomiorum ornamenta longè ponendum sit. Atque ut id quam maximè vellem aggredi, verendum tamen esset, ne, commemorando defuncta laudes, infelicissimi vidui desiderium magis accenderem, & immedicabilis vulneris dolorem exacerbarem

Præ-

Præterea quum jamdudum de vita ejus alibi expositum
sit, ingratum id omne fuerit, quicquid ejus rei amplius
in medium produceretur. Itaque ne aut splendidissi-
mo huic molestus cœtui, aut in afflœssimum viduum
crudelis essem, etiam atque etiam mihi cavendum fuit.
Quum itaque debita justorum solennia, sui exequiarum
honores MARIAE nostræ ritè persoluti sint, ei que Vos
rei, non sine clarissimo interni affectus & Christianæ
condolentiæ documento tam frequenter interfueritis,
vestrum officium potius, vestram pietatem, EXEQVI-
ATORES, deprædicare convenit, quam decantandis
mortuæ laudibus ulteriore operam navare. Etenim
quamvis hoc totum negotium funebre, aut personare
altissimi plagam vulneris, aut sortem inexplicabilis da-
mni reparare minimè queat: negari tamen non potest,
lenius mordere luctum & lacrimas, quas consimili do-
lore alii humaniter frequentant. Quod quum & in præ-
senti quoque, tum afflictissimus viduus, tum cæteri, ad
quos hoc funus jure sanguinis pertinet, non leviter cer-
tè sentiant, quanto officio vobis obstricti sint, vident
quidem, cæterum, quas gratias referre habeant, inveni-
re vix possunt. Quod si tamen illis aliqua offeretur
occasio, quâ se se hoc exsolvere posse debito in-
telligent, næ illam gratanter arripiant, suoque officio
minimè omnium deerunt. Id quod universis & singu-
lis, me quidem sponsore atque interprete, sanctis-
simè promittunt ac pollicen-
tur.